Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 1999, sp. zn. 20 Cdo 415/99, ECLI:CZ:NS:1999:20.CDO.415.1999.1

Číslo: 60/2000

Právní věta:

Proti usnesení, kterým soud prvního stupně zastavil řízení o žalobě podle hlavy druhé části páté občanského soudního řádu pro vady podání, není odvolání přípustné; řízení o takovém odvolání musí být zastaveno podle § 104 odst. 1 o. s. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.05.1999

Spisová značka: 20 Cdo 415/99

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení řízení

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

M ě s t s k ý s o u d v Praze usnesením ze dne 3. 12. 1998 potvrdil usnesení O b v o d n í h o s o u d u pro Prahu 1 ze dne 21. 5. 1998, ve znění usnesení ze dne 8. 9. 1998, kterým bylo řízení zastaveno. Odvolací soud dospěl k závěru, že rozhodnutí soudu prvního stupně je správné, neboť žalobce v návrhu na zahájení řízení neoznačil žalovaného, ačkoli k tomu byl soudem prvního stupně vyzván, byl poučen o následcích, a nejsou zde podmínky pro pokračování v řízení.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání, v němž namítá, že veškeré potřebné podklady soudu zaslal, přesně označil žalovaného s uvedením jeho sídla, vylíčil podstatné skutečnosti, označil důkazy a navrhl i přesný petit, takže soud měl vše potřebné, aby rozhodl ve věci samé. Navrhl, aby usnesení odvolacího soudu a soudu prvního stupně bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d řízení zastavil.

Z odůvodnění:

V posuzované věci Obvodní soud pro Prahu 1 (jehož věcná příslušnost je dána ustanovením § 246 odst. 3 o.s.ř.) rozhodoval o žalobě (§ 249 odst. 1 o.s.ř.) podle hlavy druhé, části páté občanského

soudního řádu. Pro rozhodování o těchto žalobách platí ustanovení § 250j odst. 4 o.s.ř., podle něhož proti rozhodnutí soudu, jenž rozhodoval o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, není přípustný opravný prostředek. Proto také není proti takovému soudnímu rozhodnutí přípustné dovolání (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněné pod č. 1/1996 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Není – li opravný prostředek přípustný, je pojmově vyloučeno uvažovat o odvolacím soudu, a tedy i o dovolání proti jeho rozhodnutí, v důsledku čehož zákon přirozeně neurčuje ani funkční příslušnost pro projednání takového opravného prostředku. Okolnost, že Městský soud v Praze – v rozporu s ustanovením § 250j odst. 4 o.s.ř. – o odvolání proti usnesení, kterým soud prvního stupně řízení o žalobě podle hlavy druhé části páté občanského soudního řádu zastavil pro vady podání, přesto rozhodl, funkční příslušnost soudu k rozhodování o dovolání nezakládá (viz též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 1998, sp. zn. 20 Cdo 63/98, publikované v časopise Soudní judikatura č. 19, ročník 1998, pod pořadovým číslem 137).

Jestliže není žádný funkčně příslušný soud k projednání opravného prostředku proti rozhodnutí soudu, je založen neodstranitelný nedostatek podmínky řízení – funkční příslušnosti. Řízení, které touto vadou trpí, proto Nejvyšší soud zastavil (§ 104 odst. 1, věta první, o.s.ř.).